

[Rager.]

pere, end den har kunnet være hidtil, men det har altså været sådan hele tiden.

Naturligvis må man foruden saglige hensyn tage politiske hensyn — det erkender jeg fuldtud —, når man deltager i forhandlinger som disse. Et sagligt spørgsmål som det, vi afgjorde i går, om mælketilskuddet, må naturligvis afgøres ved en afstemning, hvorved vi tilkendegiver, hvor vi står sagligt, og det samme må være tilfældet ved behandlingen af lovforslaget her. Når vi mener, det er sagligt rigtigt at tage dette stykke ud af § 10 og sætte det ind i § 8, er det udfra saglige overvejelser, og derfor må vi fastholde det; men når jeg i dag, da jeg har fået en udtalelse fra regeringspartierne om, at de gik med til disse ændringer, heroverfor siger, at så er den politiske situation således, at jeg kapitulere med to ting, nemlig lovens titel — hvor jeg ellers ikke ville have stemt — og indføjelser af ordet „avancer“, hvor jeg ville have foreslået at stemme for, at det skulle indføres, så er det, fordi de to ting er så ubetydelige, at jeg ser bort fra dem, idet vi derved har fået det, man naturligt altid stræber efter: en enig front. Det tror jeg heller ikke man fra socialdemokratisk side vil være forundret over; man har jo selv undertiden været med til at slutte forskellige aftaler.

Ja, dermed tror jeg nok jeg har redegjort for den stilling, vi har taget, og jeg tror, det må være klart, at den linie, vi har fulgt, og som gik ud på såvidt muligt at tage uændret det forslag, handelsministeren havde udarbejdet på grundlag af de fra priskontrolrådet faldne udtalelser, var den rette linie. Jeg tror, at både ministeren og vi står stærkt ved at gennemføre lovforslaget på denne måde.

Jeg kan ikke forstå, at det ærede medlem hr. Anker Lau, når han kunne få gennemført omtrent uændret det forslag, hans egen minister har været med til at fremsætte, absolut skal bringe sig i den for ham så uklædelige situation at vride sig. Det ærede medlem kan jo akkurat lige så godt acceptere det helt rigtige. Det, som det ærede medlem yderligere ville have, var efter min mening uforsvarligt i øjeblikket.

Tholstrup: Vi kunne forlængst have haft en antitrustlov, hvis man ikke havde givet trustkommissionen den opgave at finde ud af en hel masse forhold i stedet for at

give den den opgave at forberede et lovforslag direkte. Den kunne på den måde have arbejdet hurtigere. Grunden hertil er, at man fra de fleste sider går ud fra, at ikke alle aftaler er til skade for forbrugerne, og det er måske også delvis rigtigt. Problemet er dog ikke alene dette, om man kan sige, at en aftale ikke er til skade; problemet er: Er den til nogen nytte? Jeg går ud fra, at set fra et forbrugersynspunkt kan ingen aftale komme forbrugerne til gode, og har derfor ment, at man kan benytte f. eks. USAs trustlovgivning som grundlag for en dansk antitrustlovgivning, idet den amerikanske antitrustlov netop bygger på den antagelse, at aftaler i hvert fald ikke kan gavne forbrugerne. Trustkommissionens arbejde kunne derfor begrænses til at forberede en antitrustlov uden hensyntagen til undersøgelserne af de bestående aftalers mere eller mindre samfundsskadelige virkninger. En skitse af en sådan lovgivning, udarbejdet af de sagkyndige, ville være en værdifuld støtte for rigsdagens medlemmer, og jeg har derfor anmodet den højtærede minister om, ligesom vi i udvalget anmodede formanden for trustkommissionen, professor Winding Pedersen derom, at udarbejde en sådan skitse snarest muligt, således at vi får tid til de nødvendige overvejelser, inden loven igen skal til behandling.

Vi vender os imod loven, fordi den medfører for megen tidsrøvende kontrol og utidig indblanding. Den er kostbar at administrere for staten, men den er endnu mere kostbar for de virksomheder, som skal undersøges, og som omfatter mange andre virksomheder end dem, der har aftaler. Kunne loven, som jeg tidligere har sagt, have været begrænset til at forbyde prisaftaler i det hele taget, så kunne vi være kommet på talefod med hensyn til § 8, stk. 1, selvom affattelsen heraf ikke helt svarer til vore ønsker. § 8, stk. 1 — som jeg gerne vil have lov til at citere — indeholder følgende:

„Aftaler, vedtagelser eller bestemmelser, der medfører eller kan antages at medføre urimelige priser eller forretningsbetingelser eller andre samfundsmæssigt urimelige indskrænkninger i den frie erhvervsudøvelse, er forbudt.“

Når vi ikke er tilfreds med selve indholdet og formuleringen, er det, fordi bestemmelsen i altfor stærk grad bygger